

ното: отъ два месеца, още щомъ почнала реквизицията на млѣкото, за храна въ всѣко семейство било разрешено да се оставя само $\frac{1}{2}$ литъръ млѣко дневно на лице. „Взеха ни житото, взеха ни царевицата, взеха добитѣка. Едно млѣко бѣше останало за децата — взеха и него...“ Ахъ, трѣбваше да ги видите тия български майки — едри, измършавѣли, пребрадени жени, съ кръстосани на поясъ ржце, съ загорѣли каменни лица, като разказваха за тия месеци, прекарвани само съ малко коприва и половинъ литъръ млѣко на день! На четвъртата година отъ войната!..

Той се намръщи и нервно разтърси глава.

— Разбира се, тогава нито азъ, нито другитѣ виждахме това. То дойде по-късно, много късно, за съжаление! Мисля, че днесъ поне, подобни нѣща не биха могли да ставать... Но пакъ, единъ Господъ знае!.. А тогава — тогава за насъ работата бѣше ясна: извършено бѣ престѣпление, признато, установено, при това, наистина тежко престѣпление. Трѣбваше да има санкции за наизидание. Азъ поддържахъ обвинението, като намекнахъ за известно снисхождение.